

Uitgestelde onverenigbaarheid: hoe leggen we die vast?

Op 14 mei werd er een symposium gehouden over het fenomeen uitgestelde onverenigbaarheid. Een fenomeen dat elke boombeheerder angst aanjaagt: het spookbeeld van plotseling omvallende bomen die letsel of schade kunnen veroorzaken. En dit zonder dat we veel kennis en ervaring hebben om hierover uitsluitsel te kunnen geven.

Auteur: Ivo Janssen

Uitgestelde onverenigbaarheid is een probleem dat niet nieuw is; om de zoveel jaar komt het terug. Deze keer omdat er hier en daar zilverlindes omvallen; volgens sommige kenners is er sprake van een nieuwe golf. Tijdens het symposium kwamen zeven sprekers aan bod, die hun pleidooi moesten beëindigen met een stelling. Samen met alle aanwezigen werd die stelling nog aangescherpt. Inmiddels zijn de stellingen in de vorm van een nieuwsbericht het land in geslingerd, om dringend aandacht voor dit probleem te vragen.

Maar hoe nu verder? Een wetsvoorstel om alleen nog op eigen wortel te mogen kweken, is dat haalbaar? Dan moet je via Den Haag en dan weet je het wel: als het al lukt, gaan daar jaren overheen. Misschien in de branche zelf afspraken maken en richtlijnen vaststellen? Maar dat blijven richtlijnen, waar iedereen van kan afwijken. Zo zijn er meer stellingen waar nog over gestoeid kan en moet worden.

Maar één vraag kan vrij simpel opgelost worden: hoe registreren we gebruikte onderstammen en hoelang moeten we die bewaren? Voorstellen om zulke lijsten dertig jaar of langer te bewaren zijn in de praktijk niet haalbaar; geen beheerder die daaraan begint. Ook ik had in eerste instantie geen oplossing voorhanden. Tot ik in de trein zat en de symposiumdag en alle informatie nog even liet bezinken. Dat is overigens een aanrader: niet gestrest in de auto in de file rijden, maar lekker ontspannen in de trein. Dat is nog beter voor het milieu ook.

Maak een veld 'gebruikte onderstam' in het digitale paspoort

Bijna elke boombeheerder werkt wel met een digitaal beheersysteem, met per boom een individueel paspoort. Twee van de vaste velden zijn altijd de wetenschappelijke en de Nederlandse naam. Zet daar nu eens een veld 'gebruikte onderstam' onder. Kwekers en handelaars moeten die dan bij levering vermelden en de beheerder zet hem bij de juiste boom in het paspoort. Zo wordt dit gegeven bewaard totdat de boom geveld wordt, al is dat pas over 200 jaar.

Mocht zo'n boom met onderstam in de toekomst omvallen, dan is eenvoudig traceren welke onderstam er gebruikt is. Daarnaast kan er gezocht worden bij hoeveel bomen die onderstam gebruikt is en waar die bomen staan. Er kan dan gericht gekeken worden welke bomen in eerste instantie een risico vormen en nader onderzocht moeten worden.

Rest alleen nog de vraag hoe we dat gaan inrichten. Op zich is ook dat vrij simpel. Bij de meeste beheersystemen kun je als beheerder zelf velden toevoegen. Beter zou zijn de diverse leveranciers te verzoeken om dit te doen. Dat is wat omslachtiger. Leveranciers werken met een soort wensenlijst voor aanpassingen; de meest aangevraagde aanpassingen worden behandeld. Dus hierbij een oproep aan allen: dien een verzoek in bij je leverancier om een veld 'gebruikte onderstam' aan het boompaspoort toe te voegen. En laten we het dan ook allemaal zo noemen en niet allerlei andere benamingen verzinnen. Als laatste heb ik nog een oproep voor kwekers en handelaars: geef een stamlijst van de gebruikte onderstammen mee, zodat die in het bewuste veld ingevuld kan worden.

De auteur, Ivo Janssen, is boombeheerder bij de gemeente Rheden.

BE SOCIAL

Scan, lees & deel!